

Marek Gedl, Danuta Burczyk

Zbrojewsko, pow. Kłobuck. Stanowisko 3

Informator Archeologiczny : badania 3, 104-105

1969

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

W roku 1969 przebadano ostatecznie zachowane, nie zniszczone partie piaskownicy na której terenie znajdowało się omentarsysko. Dalsze prace na omawianym stanowisku nie będą prowadzone.

ZEROJEWSKO, pow. Kłobuok
Stanowisko 3

Katedra Archeologii Polskiej
Uniwersytetu Jagiellońskiego
w Krakowie i Konserwator
Zabytków Archeologicznych
w Katowicach.

Badania prowadzi doc. dr Marek Gedl przy
współdziałaniu mgr Danuty Burozyk. Finansował
WKZ w Katowicach i Katedra Archeologii Pol-
skiej UJ. Omentarsysko z III-V okresu epoki
brązu /kultura Łużycka/ badane od 1961 roku.

Kontynuowano badania wykopaliskowe na stanowisku 3, położonym na płaszczystym wzniesieniu swanym "Grobelki". Wykopy założono w północnej i zachodniej części stanowiska. Przebadano przestrzeń o powierzchni 500 m² i odkryto 57 grobów kultury Łużyckiej /274-330/. Część z nich stanowiły małe pochówki ciałopalne popielnicowe i bezpopielnicowe-jamowe, saliczone do wczesnej fazy kultury Łużyckiej i datowane na III okres epoki brązu. W grobach tych obok ceramiki charakterystycznej dla wczesnej fazy kultury Łużyckiej w dorzeczu Liswarty, występowały także naczynia zdobione wczesnołużycką ornamentyką gusową. Z wyrobów metalowych na uwagę zasługuje jedna szpila uchata, należąca do form typowych dla III okresu epoki brązu. Niektóre

Wszystkie zbadanych grobów pochodzą być może z IV okresu epoki brązu. Brak jest jednak dobrze datowanych zespołów z tego okresu. W północno-zachodniej części stanowiska sgrupowane były groby datowane na V okres epoki brązu. Były one w przewadze szkieletowe i posiadały dobrze zachowane konstrukcje kamienne z otoczków granitowych. Nakryte były brukami, które niekiedy złożone były z kilku warstw kamieni. Pod brukiem znajdowała się jama grobowa obstawiona kamieniami, zorientowana z reguły wzdłuż osi północny-zachód - południowy-wschód. W obrębie obstawy sgrupowane były naczynia, ustawione przeważnie przy końcach jamy grobowej, zazwyczaj w północnym końcu, czyli w nogach zmarłego. Nielicznie reprezentowane były drobne ozdoby brązowe jak szpile czy kółka z drutu brązowego, stanowiące ozdobę głowy. Szczątki kostne zmarłych uległy zupełnemu rozkładowi. W niektórych grobach omawianego typu w podłużnej jamie, obstawionej kamieniami, rozsypane były spalone kości, naśladujące swym układem ułożenie ciała zmarłego. Groby datowane na V okres epoki brązu są charakterystyczne dla podgrupy częstochowsko-gliwickiej grupy górnośląsko-małopolskiej kultury Łużyckiej.

ŻUKOWICE, pow. Głogów

patrz uzupełnienia 68

ŻURAWCE, pow. Tomaszów Lub.

Konserwator Zabytków
Archeologicznych w Lublinie

Badania prowadzili doc. dr Jan Gurba i mgr Andrzej Kutylowski. Finansowało WKZ w Lublinie. Pierwszy sezon badań. Osady z okresu I-II epoki brązu /kultura trzciniecka/.